

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

તલોદાની નગરપાલિકા

વી.

ચેરિટી કમિશનર અને અન્ય

૨૮ સપ્ટેમ્બર. ૧૯૬૭

[જે. સી. શાહ અને જે. એમ. શેલટ, ન્યાયમૂર્તિ શ્રીઓ]

બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ્સ એક્ટ (BOM. ૧૯૫૦ નો ૨૯) એસ. એસ. ૨ (૧૩)૯ અને ૭૨-સર્વેક્ષણ અધિકારીનો નિર્ણય-વ્યક્તિઓની અનિશ્ચિત અને વધઘટ કરતી સંસ્થા માટે ટ્રસ્ટનો અવકાશ-ચેરિટી કમિશનરનો નિર્ણય કે જાહેર ટ્રસ્ટ તે સંપ્રદાય માટે નથી કે જેના માટે અરજી કરવામાં આવી હતી-અરજીની જાળવણી-ચેરિટી કમિશનર, જે અપીલ કરવાનો અધિકાર હોય તો.

બોમ્બે ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ એક્ટ (બોમ. ૧૮૭૩ નો ૬) એસ, ૧૭-સામાન્ય જનતાના એક વિભાગની તરફેણમાં ટ્રસ્ટ-મ્યુનિસિપાલિટી દ્વારા સ્વીકૃતિ મ્યુનિસિપાલિટી-બોમ્બે ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ એક્ટ (બોમ. ૧૯૦૧નો

૩)કલમ ૫૦ એ-સર્વેક્ષણ અધિકારીનો નિર્ણય-બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ હેઠળ કાર્યવાહી પર પ્રતિબંધ છે કે કેમ.

સર્વજનિક કામ (જાહેર હેતુ) ના હેતુ માટે એક ખત દ્વારા પ્રતિવાદી- નગરપાલિકાને મિલકત પહોંચાડવામાં આવી હતી કારણ કે તેનો ઉપયોગ આજે અતિત, અભ્યક્ત, સાધુ, સંત વગેરેના આશ્રય માટે કરવામાં આવ્યો છે."ખતમાં એવું પણ લખવામાં આવ્યું હતું કે આપવામાં આવેલી મિલકતમાં "નાગાબવાની સમાધિ (કબર)"હતી.નગરપાલિકાએ કબજો મેળવ્યો અને અમુક બાંધકામો કર્યા જેનો ઉપયોગ તેની કચેરીઓ અને દુકાનો માટે થતો હતો.ત્યારબાદ, મ્યુનિસિપાલિટીએ ગેરકાયદેસર રીતે મિલકતનો કબજો ધરાવતા સાધુ સામે મિલકતનો કબજો પહોંચાડવાના હુકમનામા માટે દાવો માંડ્યો હતો.તેના પર કબજો કર્યો અને દાવો નક્કી કરવામાં આવ્યો.બાદમાં, સર્વેક્ષણની કાર્યવાહીમાં જોહરી પંચના સભ્યોએ દાવો કર્યો હતો કે તેઓએ સમુદાય માટે તેનું સંચાલન કરવા માટે નગરપાલિકાને તેમનું મંદિર સોંપ્યું હતું, પરંતુ પરિસર તેમની માલિકીનું હતું અને નગરપાલિકા માત્ર તેના ટ્રસ્ટી હતા.નગરપાલિકાના સચિવે સ્વીકાર્યું કે મિલકતમાં જોહરીઓનું મંદિર અસ્તિત્વમાં છે અને તે સમુદાયના સભ્યોને નિશ્ચિત સમયે મંદિરની મુલાકાત લેવાનો અધિકાર છે પરંતુ તેમને અન્ય કોઈ અધિકાર નથી.સર્વેક્ષણ અધિકારીએ નગરપાલિકાને મિલકતની માલિક જાહેર કરી હતી, જોહરી પંચની ટ્રસ્ટી નહીં.તે પછી, કલમ ૧૯ હેઠળ એક અરજી. બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટની કલમ એ ઘોષણા માટે દાખલ કરવામાં આવી હતી

કે જોહરી પંચના લાભ માટે નગરપાલિકાની તરફેણમાં મિલકતની પતાવટ કરવામાં આવી હતી અને આ કાયદા હેઠળ મિલકતને જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત તરીકે નોંધવામાં આવશે. ચેરિટી કમિશનરે જાહેર કર્યું કે એક જાહેર ટ્રસ્ટ છે, કે મ્યુનિસિપાલિટી તેની ટ્રસ્ટી છે, અને નાગાબાવાની સમાધિમાં રસ ધરાવતા જાહેર સભ્યોના લાભ માટે મિલકત મ્યુનિસિપાલિટીમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી હતી; પરંતુ તેમણે એવું માન્યું કે જોહરી પંચ તરીકે ઓળખાતી કોઈ સંસ્થા નથી અને મિલકતનો ઉપયોગ તે સમુદાયના લાભ માટે કરવામાં આવ્યો નથી.અપીલમાં, જિલ્લા અદાલતે ચેરિટી કમિશનરના આદેશને રદ કર્યો હતો.ચેરિટી કમિશનરે હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી હતી, જેણે જિલ્લા અદાલતના આદેશને ઉલટાવી દીધો હતો અને ચેરિટી કમિશનરના આદેશને પુનઃસ્થાપિત કર્યો હતો.અપીલમાં, આ અદાલત,

ચોજાયો હતો:અપીલ નિષ્ફળ થવી જોઈએ.

(૧) સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓને આશ્રય આપવા માટે આ મિલકત નગરપાલિકાને સોંપવામાં આવી હતી.આ હેતુ બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ્સ એક્ટની કલમ ૨ (૧૩) ના અર્થમાં ધાર્મિક અને સખાવતી હતો. ટ્રસ્ટ જમીન પર ઊભેલી ઇમારતો સુધી મર્યાદિત ન હતું; પરંતુ સમગ્ર મિલકત સુધી વિસ્તર્યું હતું.સાધુઓ, ધાર્મિક સાધુઓ અને નાગાબાવાની સમાધીના મુલાકાતીઓ જનતાનો એક વર્ગ છે.તેઓ સમાધિ માટે પૂજાનું સામાન્ય બંધન ધરાવે છે.ટ્રસ્ટના લાભાર્થીઓ

લોકોના નોંધપાત્ર વર્ગની રચના કરતી અને ચોક્કસ વર્ણનનો જવાબ આપતી વ્યક્તિઓની અનિશ્ચિત અને વધઘટ કરતી સંસ્થા છે, અને હકીકત એ છે કે તેઓ ધાર્મિક વિશ્વાસ અથવા ચોક્કસ ધાર્મિક વિશ્વાસની વ્યક્તિઓના સંપ્રદાય અથવા ચોક્કસ ધાર્મિક સમજાવટની વ્યક્તિઓના સંપ્રદાયના છે, તેનાથી આ બાબતમાં કોઈ ફરક પડતો નથી.[૬૬૦ એ-સી].

મહાંત રામ સરૂપ દાસજી વિ. એસ. પી. સાહી [૧૯૫૯] પૂરક.૨ ત્યારબાદ એસ. સી. આર. ૫૮૩ આવ્યું.

((૨) ખતમાં ઉલ્લેખિત હેતુ માટે નગરપાલિકા દ્વારા મિલકતના હસ્તાંતરણને સ્વીકાર્યા પછી તે મિલકતનો ઉપયોગ તેના પોતાના હેતુઓ માટે કરવા માટે નગરપાલિકા માટે ખુલ્લી ન હતી.૧૮૭૩ ના અધિનિયમ ૬ અથવા સામાન્ય કાયદામાં એવું કંઈ નથી જે નગરપાલિકાને તેને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવેલી મિલકતના સંદર્ભમાં સામાન્ય જનતાના એક વર્ગની તરફેણમાં ટ્રસ્ટ સ્વીકારતા અટકાવે.ન તો આ કાયદો ટ્રસ્ટને સ્વીકાર્યા પછી નગરપાલિકાને તેના પોતાના હેતુ માટે તેનો ઉપયોગ કરવા માટે અધિકૃત કરે છે-ટ્રસ્ટના ઉદ્દેશ્યમાં.[૬૫૭ બી-સી; ૬૫૮ સી].

((૩) એકવાર મિલકત જોહરી પંચોના લાભ માટે ન હોવાનું જણાયા પછી અરજી ફગાવી દેવી જોઈતી હતી તેવી દલીલને કોઈ બળ મળ્યું ન હતું. કલમ ૧૯ બોમ્બે

પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી. , અને જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે કે નહીં તે નક્કી કરવા માટે ચેરિટી કમિશનર માટે તે ખુલ્લું હતું, અને જો ચેરિટી કમિશનરને સંતોષ થાય કે જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે, તો અરજદારો દ્વારા જે પણ દાવો કરવામાં આવે, ચેરિટી કમિશનર જાહેર ટ્રસ્ટના અસ્તિત્વની જાહેરાત કરવા અને તેની નોંધણી કરવા માટે બંધાયેલા હતા. S.૧૯ હેઠળ કરવામાં આવેલી ટીન અરજી પર નાયબ અથવા સહાયક ચેરિટી કમિશનર દ્વારા તપાસ શરૂ કરી શકાય છે. કલમ ૧૮ અથવા જાહેર ટ્રસ્ટમાં રસ ધરાવતી કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા અથવા પોતાના પ્રસ્તાવ પર કરવામાં આવેલી અરજી પર. [૬૬૦ G, H].

(જ) વિવાદમાં મિલકતનો એક ભાગ ગેરકાયદેસર રીતે ધરાવનાર સાધુ પર ટ્રસ્ટના લાભાર્થીઓ વતી પ્રતિનિધિ તરીકે દાવો કરવામાં આવ્યો ન હતો; તેના પર અતિક્રમણ કરનાર તરીકે દાવો કરવામાં આવ્યો હતો.તેથી, ચુકાદો રેજુડિકાટા તરીકે કામ કરતો ન હતો, અને ચેરિટી કમિશનરને યોગ્ય કાર્યવાહીમાં નક્કી કરવાથી રોકવામાં આવ્યું ન હતું કે મિલકત ધાર્મિક અથવા સખાવતી પ્રકૃતિના જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત છે કે કેમ.[૬૫૮ એફ].

(v) એવી દલીલ કે સર્વેક્ષણ અધિકારીનો નિર્ણય કલમ ૫૦ ના આધારે ચાલે છે જાહેર જનતાના અધિકારોનો નાશ કરવા માટે બોમ્બે ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ એક્ટ, ૧૯૦૧નો એ આધારહીન છે.પેટા-એસ દ્વારા.(૨) એસ.૫૦અ, જો

કલેક્ટરે કોઈ આદેશ પસાર કર્યો હોય, તો જો કલેક્ટરના આદેશને રદ કરવા માટે દાવો કરવામાં આવ્યો હોય અથવા જો દાવો કરવામાં આવેલી રાહત આવા આદેશ સાથે અસંગત હોય તો સિવિલ કોર્ટમાં દાવો બરતરફ કરવામાં આવશે.પરંતુ ચેરિટી કમિશનર સમક્ષ કાર્યવાહીમાં નગરપાલિકાની કાનૂની માલિકીને પડકારવામાં આવી ન હતી.એસ હેઠળની કાર્યવાહી.૧૯ બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટની કલમ એ જાહેરાત માટે હતી કે મિલકત જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત છે અને તેથી કલેક્ટરના આદેશને રદ કરવાનો દાવો નથી.ન તો તે એવો દાવો હતો કે જેમાં દાવો કરવામાં આવેલી રાહત સર્વેક્ષણ અધિકારીના આદેશ સાથે અસંગત હતી.[૬૫૮ જી-૬૫૯ બી].

(vi) ચેરિટી કમિશનર તરીકે રસ ધરાવતી વ્યક્તિ મિલકતના યોગ્ય વહીવટમાં છે, તેને તે કાર્યવાહીમાં પ્રતિકૂળ નિર્ણય સામે અપીલ કરવાનો અધિકાર નકારી શકાય નહીં, જેમાં તે પક્ષકાર છે, તે આધાર પર કે તે તે દ્રષ્ટિકોણની સ્વીકૃતિ માટે વિનંતી કરી રહ્યો છે જેને તેણે તે કાર્યવાહીના પ્રારંભિક તબક્કે અર્ધ-ન્યાયિક સત્તા તરીકે જાહેર કર્યો હતો.[૬૬૧ ઈ-એફ].

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન: સિવિલ અપીલ નંબર ૭૨ ઓફ ૧૯૬૫

મૂળ હુકમનામાથી ૧૯૫૯ની અપીલ નંબર ૨૫૦માં બોમ્બે હાઈકોર્ટના ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના ચુકાદા અને હુકમનામાથી વિશેષ રજા દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તા માટે એસ. જી. પટવર્ધન, આર. આર. જાગીરદાર, વી. જી. મુધોલકર
અને એ. જી. રત્નાપારખી.

પ્રતિવાદી નંબર ૧ માટે આર. એચ. ઢેબર, એસ. એસ. જવાલી અને એસ. પી.
નાયર.

એસ. એસ. શુક્લા, ઉત્તરદાતાઓ માટે નંબર ૨ (ii)-(v).

અદાલતનો ચુકાદો શાહ, જે.

એક સમભૂસીંગ કલમ ૧૯ હેઠળ લાગુ કરવામાં આવે છે બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ્સ
એક્ટ ૧૯૫૦ના ૨૯માં એવી ઘોષણા કરવામાં આવી હતી કે ૧૮૮૩માં જોહરી
પંચના લાભ માટે અને આ કાયદા હેઠળ મિલકતને જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત તરીકે
નોંધવાના આદેશ માટે નગર પાલિકાની તરફેણમાં દાગાડુ ખુશાલ દ્વારા
તાલોડાના સિટી સર્વે નંબર ૩૭૧થી ૩૭૯નું સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું. ૨૦
જાન્યુઆરી, ૧૯૫૬ના રોજ તેમના આદેશ દ્વારા અરજીની સુનાવણી કરનાર
સહાયક ચેરિટી કમિશનરે ચુકાદો આપ્યો હતો કે "જોહરી પંચ તરીકે ઓળખાતી
કોઈ સંસ્થા નથી", અને વિવાદિત સંપત્તિનો ઉપયોગ તે સમુદાયના લાભ માટે
કરવામાં આવ્યો ન હતો, પરંતુ દાગાડુ ખુશાલે નાગાબાવાની સમાધિમાં રસ

ધરાવતા લોકોના લાભ માટે મિલકતને નગરપાલિકાને હસ્તાંતરિત કરી હતી.સહાયક ચેરિટી કમિશનરે જાહેર કર્યું કે ત્યાં એક જાહેર ટ્રસ્ટ છે અને તલોડા નગરપાલિકાના સિટી સર્વે નંબર ૩૭૧ થી ૩૭૯ ટ્રસ્ટની મિલકત છે અને નગરપાલિકાએ તેને તે ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી તરીકે રાખ્યા છે.ચેરિટી કમિશનર દ્વારા અપીલમાં તે આદેશની પુષ્ટિ કરવામાં આવી હતી.અપીલમાં, જિલ્લા અદાલતે ચેરિટી કમિશનરના આદેશને રદ કર્યો હતો અને ચુકાદો આપ્યો હતો કે દગડુ ખુસબલ દ્વારા અમલમાં મૂકાયેલા ટ્રાન્સફર ડીડ દ્વારા કોઈ ટ્રસ્ટ બનાવવામાં આવ્યું ન હતું, કે કોઈ પણ સંજોગોમાં ટ્રસ્ટ જાહેર ટ્રસ્ટ ન હતું અને સિટી સર્વે નંબર ૩૭૧ થી ૩૭૯ માંની મિલકત આવા કોઈ ટ્રસ્ટની મિલકત ન હતી.એસ હેઠળ અપીલમાં.૭૨(૪) આ અધિનિયમ હેઠળ બોમ્બેની ઉચ્ચ અદાલતે જિલ્લા અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને ઉલટાવી દીધો હતો અને ચેરિટી કમિશનર દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને પુનઃસ્થાપિત કર્યો હતો.તાલોડા નગરપાલિકાએ વિશેષ રજા સાથે આ અરજી દાખલ કરી છે.

મિલકતનો ટૂંકો ઇતિહાસ સૌપ્રથમ રજૂ કરી શકાય છે.જે જમીન હવે શહેર સર્વેક્ષણ નંબર ૩૭૧ થી ૩૭૯ ધરાવે છે, તે મૂળરૂપે એક ચરણદાસની હતી, જેમણે તેના પર 'ધર્મશાળા'ઊભી કરી હતી.૨૪ મે, ૧૮૭૮ના રોજ, ચરણદાસે જમીન અને ધર્મશાળા દાગાડુ ખુશાલને વેચી દીધી હતી, જેનો હેતુ મિલકતને સંપૂર્ણપણે ખરીદદારને હસ્તાંતરિત કરવાનો હતો.૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૮૮૩ના રોજ દાગાડુ ખુશાલે તલોડા નગરપાલિકાની તરફેણમાં એક ખતનો અમલ કર્યો હતો,

જેમાં ખતની સંબંધિત કલમ (ઉચ્ચ અદાલતના ચુકાદામાં અનુવાદિત) નીચે મુજબ છે -

"ઉપરની સરહદોમાં ઉલ્લેખિત મિલકતમાં મારા તમામ અધિકારો, વ્યાજ અને હકને મુક્ત કર્યા પછી, હું આજે નગરપાલિકાના કબજામાં રહેલી તમામ મિલકતને સાર્વજનિક કામ (જાહેર હેતુ) ના હેતુ માટે સોંપી રહ્યો છું કારણ કે તેનો ઉપયોગ અતિત, અભ્યાગત, સાધુ, સંત વગેરેના આશ્રય માટે કરવામાં આવ્યો છે જેનો ઉપયોગ અત્યાર સુધી જે રીતે કરવામાં આવ્યો છે તે જ રીતે કરવામાં આવશે.

ખતમાં એવું લખવામાં આવ્યું હતું કે આપવામાં આવેલી મિલકતમાં "નાગાબવાની સમાધિ (કબર) છે".નગરપાલિકા, ખત અનુસાર, મિલકત ના કબજામાં પ્રવેશી હોવાનું જણાય છે કે ત્યારબાદ નગરપાલિકાએ અમુક બાંધકામો કર્યા હતા જેનો ઉપયોગ તેની કચેરીઓ અને દુકાનો માટે થતો હતો.

૨૧ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૩૬ના રોજ, તાલોડાની નગરપાલિકાએ બાબા હરિદાસ ગુરુ શામદાસ ઉદાસી સામે દાવો દાખલ કર્યો હતો કે પ્રતિવાદીને જમીન શહેર સર્વેક્ષણ નંબર ૩૭૧ થી ૩૭૯ પર કોઈ અધિકાર કે હિત નથી અને પ્રતિવાદીએ તેનો ગેરકાયદેસર કબજો લીધો છે અને આદેશ માટે કે પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા અવરોધને દૂર કરવામાં આવે અને જમીનનો કબજો

નગરપાલિકાને આપવામાં આવે.આ દાવામાં નગરપાલિકા દ્વારા દાવો કરવામાં આવ્યો હતો કે તે સાઠ વર્ષથી વધુ સમયથી જમીનનો કબજો ધરાવે છે અને મિલકતનો ઉપયોગ "મ્યુનિસિપલ હેતુઓ માટે કરવામાં આવ્યો હતો અને જરૂરી મ્યુનિસિપલ જરૂરિયાતો માટે તમામ રીતે તેનો આનંદ માણવામાં આવ્યો હતો", પરંતુ પ્રતિવાદીએ તેના પર અનધિકૃત બાંધકામ કર્યું હતું.બાબા હરિદાસે દલીલ કરી હતી કે નગરપાલિકાને મિલકતનો ઉપયોગ મ્યુનિસિપલ હેતુઓ માટે કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી કારણ કે તે "સંતો, સંતો, મહેમાનો, મુલાકાતીઓ અને નાનક સંપ્રદાયના અન્ય"ના નિવાસ માટે ટ્રસ્ટમાં સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવી હતી અને પ્રતિવાદી "નાનક સંપ્રદાયના ઋષિ અથવા સંત"હોવાથી મિલકતમાં રહેતા હતા અને આમ કરવા માટે હકદાર હતા.આ દાવાનો ચુકાદો ગૌણ ન્યાયાધીશે આપ્યો હતો.

૧૯૫૦માં તલોડા શહેરમાં સર્વેક્ષણની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી અને જમીનના હક અંગે તપાસ કરવામાં આવી હતી.નગરપાલિકાના સચિવે શહેર સર્વેક્ષણ અધિકારી સમક્ષ સ્વીકાર્યું હતું કે સર્વેક્ષણ નંબર ૩૭૯ માં "જોહરી પુરુષો અને તેના સભ્યોનું મંદિર અસ્તિત્વમાં હતું, સમુદાયને નિશ્ચિત સમયે મંદિરની મુલાકાત લેવાનો અધિકાર હતો પરંતુ તેમને અન્ય કોઈ અધિકાર નહોતો".જોહરી પંચના સભ્યોએ દાવો કર્યો હતો કે તેમણે તેમના મંદિરને સમુદાય માટે સંચાલિત કરવા માટે નગરપાલિકાને સોંપ્યું હતું, પરંતુ "પરિસર"તેમનું હતું અને નગરપાલિકા માત્ર તેના ટ્રસ્ટી હતા.શહેર સર્વેક્ષણ

અધિકારીએ મ્યુનિસિપાલિટીને આ મિલકતની માલિક જાહેર કરી હતી અને વધુમાં જાહેર કર્યું હતું કે મ્યુનિસિપાલિટી જોહરી પંચ માટે ટ્રસ્ટી નથી.ત્યારબાદ સંભુસિંગે અરજી દાખલ કરી હતી જેમાંથી આ અપીલ ઉભી થઈ છે.

ઉચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું છે કે નગરપાલિકાએ તમામ ભૌતિક સમયે મિલકતને જાહેર ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી તરીકે રાખી છે.આ તારણને નગરપાલિકા દ્વારા અમારી સામે પડકારવામાં આવ્યો છે.પ્રથમ પ્રશ્ન જે ધ્યાનમાં લેવાનો છે તે એ છે કે શું નગરપાલિકા મિલકત અથવા તેનો કોઈ ભાગ ટ્રસ્ટી તરીકે ધરાવે છે.ચરણદાસ પાસેથી ખરીદી કરીને મિલકતનો માલિક હોવાનો દાવો કરતા દગડુ ખુશાલે તેને જાહેર હેતુ માટે નગરપાલિકાને ટ્રાન્સફર કરી હતી એટલે કે "સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓ"ને આશ્રય આપવા માટે તેનો ઉપયોગ ટ્રાન્સફરની તારીખ સુધી જે રીતે કરવામાં આવ્યો હતો તે જ રીતે કરવામાં આવ્યો હતો.આપણે ધારીશું કે દગડુ ખુશાલ જ્યારે માલિક હતા ત્યારે "સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓ"ના લાભ માટે મિલકતનો ઉપયોગ કરતા અટકાવી શક્યા હોત.પરંતુ ખતમાં ઉલ્લેખિત હેતુઓ માટે નગરપાલિકા દ્વારા મિલકતના હસ્તાંતરણને સ્વીકાર્યા પછી, તે મિલકતનો ઉપયોગ તેના પોતાના હેતુઓ માટે કરવા માટે નગરપાલિકા માટે ખુલ્લું ન હતું.મ્યુનિસિપાલિટીના વકીલે વિનંતી કરી હતી કે મ્યુનિસિપાલિટી એક અર્થમાં તલોડા શહેરના રહેવાસીઓ માટે ટ્રસ્ટી છે, જે તેની રચના કરતા કાયદાની કામગીરી દ્વારા તેમાં નિહિત તમામ મિલકતના સંદર્ભમાં છે, અને તે ટ્રસ્ટ પર અન્ય ટ્રસ્ટ છે જે તેના લાભ માટે મિલકતનો ઉપયોગ પ્રતિબંધિત કરે

છે.વ્યક્તિઓના મર્યાદિત વર્ગને સુપર-ઇમ્પોઝ કરી શકાતો નથી.સમાધાનની તારીખે નગરપાલિકાનું સંચાલન ૧૮૭૩ના અધિનિયમ VI દ્વારા કરવામાં આવતું હતું.તે અધિનિયમની કલમ ૧૭ પૂરી પાડે છે:

"અહીં પછી નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવેલી પ્રકૃતિની તમામ મિલકત નગરપાલિકામાં નિહિત રહેશે અને તેની માલિકીની રહેશે, અને નગરપાલિકામાં નિહિત થઈ શકે તેવી કોઈપણ પ્રકારની અથવા તે પ્રકારની અન્ય તમામ મિલકત સાથે, તેમના નિર્દેશન, વ્યવસ્થાપન અને નિયંત્રણ હેઠળ રહેશે, અને આ અધિનિયમના હેતુઓ માટે તેમના દ્વારા ટ્રસ્ટી તરીકે રાખવામાં આવશે અને લાગુ કરવામાં આવશે; એટલે કે:

(અ) તમામ જાહેર નગર દિવાલોના દરવાજા, બજારો, કતલખાનાઓ, ખાતર અને રાતની માટીના ડેપો અને સરકાર દ્વારા ખાસ આરક્ષિત ન હોય તેવી દરેક પ્રકારની જાહેર ઇમારતો.

(બી) તમામ જાહેર પ્રવાહો, ટાંકીઓ, જળાશયો, જળાશયો, કૂવાઓ, ઝરણાઓ, નહેરો, ટનલ, પાઈપ, પંપ અને અન્ય જળ-કામો અને તમામ પુલો, ઇમારતો, એન્જિન, કામો, સામગ્રી અને તેની સાથે જોડાયેલી અથવા તેની સાથે સંબંધિત વસ્તુઓ, અને કોઈપણ જાહેર ટાંકી અથવા કૂવાને લગતી કોઈપણ નજીકની જમીન (ખાનગી મિલકત ન હોય તેવી).

(સી) તમામ જાહેર ગટરો અને ગટરો, અને તમામ ગટરો, ગટરો, ટનલ, પુલિયા,

ગટરો અને કોઈપણ શેરીમાં, તેની બાજુમાં અથવા તેની નીચેના જળમાર્ગો, અને તેની સાથે સંબંધિત તમામ કાર્ય સામગ્રી અને વસ્તુઓ, તેમજ તમામઃધૂળ, ગંદકી, છાણ.શેરીઓ, ઘરો, ખાનગી જગ્યાઓ, ગટરો, સેસપૂલ અથવા અન્ય જગ્યાએથી નગરપાલિકા દ્વારા એકત્રિત કરવામાં આવેલી રાખ, કચરો, પ્રાણી પદાર્થો અથવા કોઈપણ પ્રકારની ગંદકી.

(ડી) તમામ જાહેર દીવાઓ, દીવા થાંભલાઓ અને તેની સાથે જોડાયેલા અથવા તેનાથી સંબંધિત ઉપકરણો.

(ઈ) સરકાર દ્વારા અથવા ભેટ દ્વારા અથવા અન્યથા સ્થાનિક જાહેર હેતુઓ માટે તેમને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવેલી તમામ જમીન.

(એફ) તમામ જાહેર શેરીઓ અને જગ્યાઓ, અને ફૂટપાથ, પથ્થરો અને તેની અન્ય સામગ્રી, અને તમામ વૃક્ષો, બાંધકામ, સામગ્રી, સાધનો અને આવી શેરીઓ અને જગ્યાઓ માટે પૂરી પાડવામાં આવેલી વસ્તુઓ.

આ કાયદા દ્વારા સંચાલિત નગરપાલિકાની મિલકત નિઃશંકપણે તેના નિર્દેશન, વ્યવસ્થાપન અને નિયંત્રણ હેઠળ હોવી જોઈએ અને તે કાયદાની જોગવાઈઓને આધિન અને હેતુઓ માટે ટ્રસ્ટી તરીકે લાગુ થવી જોઈએ. પરંતુ અધિનિયમ અથવા સામાન્ય કાયદામાં એવું કંઈ નથી જે નગરપાલિકાને તેને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવેલી મિલકતના સંદર્ભમાં સામાન્ય જનતાના એક વર્ગની તરફેણમાં ટ્રસ્ટ સ્વીકારતા અટકાવે, અથવા ટ્રસ્ટ સ્વીકાર્યા પછી નગરપાલિકાને તેના પોતાના હેતુઓ માટે તેનો ઉપયોગ કરવા માટે અધિકૃત કરે.

ત્યારબાદ નગરપાલિકાના વકીલ દ્વારા વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે બાબા હરિદાસ સામે દાખલ કરવામાં આવેલા મુકદ્દમામાં પસાર કરાયેલા હુકમનામા દ્વારા, જોહરી સમુદાયના સભ્યોના વિવાદમાં મિલકત પરના અધિકારને નકારવામાં આવ્યો હતો અને તે જ અધિકાર, રેઝ જુડિકેટના નિયમને કારણે, આ કાર્યવાહીમાં ફરીથી સક્રિય કરી શકાતો નથી.તે દલીલમાં, અમારા ચુકાદામાં, કોઈ આધાર નથી.સેકન્ડ ક્લાસ સબ-જજ નંદુરબારની અદાલતના ૧૯૩૬ના દાવો નંબર ૫ ૧૦માં એકમાત્ર વિવાદ એ હતો કે બાબા હરિદાસને તેમના કબજામાં રહેલી મિલકત ખાલી કરવા અને તેનો કબજો આપવા માટે બોલાવવાનો નગરપાલિકાનો અધિકાર હતો.તે સાચું છે કે પ્રતિવાદી બાબા હરિદાસે દલીલ કરી હતી કે મિલકત "સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓ"માટે અનામત મિલકત હતી અને તે સાધુ તરીકે તેમાં રહેવાનો હકદાર હતો.પરંતુ ૧૮૮૩માં બનાવવામાં આવેલા ટ્રસ્ટના લાભાર્થીઓ વતી બાબા હરિદાસ પર પ્રતિનિધિ તરીકે દાવો કરવામાં આવ્યો ન હતો; તેમનો અતિક્રમણકાર તરીકે ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો.સિવિલ કોર્ટનો ચુકાદો સહાયક ચેરિટી કમિશનરને યોગ્ય કાર્યવાહીમાં નક્કી કરવાથી રોકવા માટે કામ કરતું નથી કે મિલકત ધાર્મિક અથવા સમાવતી પ્રકૃતિના જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત હતી કે કેમ.

મ્યુનિસિપાલિટીના વકીલની દલીલ છે કે શહેર સર્વેક્ષણ અધિકારીનો નિર્ણય

કલમ ૫૦- ના આધારે ચાલે છે. લોકોના અધિકારોનો નાશ કરવા માટે બોમ્બે

ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ એક્ટ, ૧૯૦૧નો એ પણ આધારહીન છે.કલમ ૫૦- ની પેટા-કલમ (૧) બોમ્બે ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ એક્ટ, ૧૯૦૧નો A, મ્યુનિસિપલ જિલ્લામાં જમીન (કૃષિ માટે વપરાતી જમીન સિવાય) ના સર્વેક્ષણ માટેની કાર્યવાહીમાં શહેર સર્વેક્ષણ અધિકારીને ઔપચારિક તપાસ પછી નગરપાલિકા અને અન્ય વ્યક્તિઓ વચ્ચેના દાવાને નક્કી કરવા માટે અધિકૃત કરે છે, જેની યોગ્ય સૂચના આપવામાં આવી છે.પેટા-એસ દ્વારા.(૨) કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશની તારીખથી એક વર્ષની મુદત પૂરી થયા પછી કોઈપણ દીવાની અદાલતમાં દાખલ કરવામાં આવેલ કોઈપણ દાવો, અથવા જો મર્યાદાના સમયગાળાની અંદર આવા આદેશ સામે અપીલ કરવામાં આવી હોય, તો જો દાવો કરવામાં આવ્યો હોય તો તેને રદ કરવામાં આવશે, અથવા જો દાવો કરવામાં આવેલી રાહત આવા આદેશ સાથે અસંગત હોય, જો કે વાદીને આવા આદેશની યોગ્ય સૂચના મળી હોય.આ મિલકત નિઃશંકપણે તાલોડા નગરપાલિકાની ખાનગી મિલકત તરીકે સિટી સર્વે રેકૉર્ડમાં દાખલ કરવામાં આવી છે.પરંતુ સહાયક ચેરિટી કમિશનર સમક્ષ કાર્યવાહીમાં નગરપાલિકાની કાનૂની માલિકીને પડકારવામાં આવતી નથી.આ કાર્યવાહીમાં માત્ર કલમ ૧૯ હેઠળ દલીલ કરવામાં આવી છે બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ કે મિલકત 'નગરપાલિકા દ્વારા જાહેર ટ્રસ્ટને આધીન છે. કલમ ૧૯ હેઠળની કાર્યવાહી મિલકત એ જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત છે તે જાહેર કરવા માટે બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટની કલમ કલેક્ટરના આદેશને રદ કરવાનો દાવો નથી, ન તો તે દાવો છે કે જેમાં દાવો કરવામાં આવેલી રાહત શહેર સર્વેક્ષણ અધિકારીના

આદેશ સાથે અસંગત છે.

વિદ્વાન સહાયક ન્યાયાધીશે ચુકાદો આપ્યો હતો કે લાભાર્થીઓએ વિસ્તરણમાં ઉદ્દેખ કર્યો છે. ૧૪ કારણ કે "સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓ" જાહેર અથવા તેનો એક વર્ગ નથી બનાવતા, અને તે કારણે પણ તેમના દ્વારા સંપત્તિનો ઉપયોગ સામાન્ય જાહેર ઉપયોગનો હેતુ ન હતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે અવલોકન કર્યું હતું કે, વસાહતીનું બક્ષિસ, સમગ્ર જનતા અથવા જાહેર જનતાના એક વર્ગ તરફ નિર્દેશિત હોવું જોઈએ: જો તેના બક્ષિસનો ઉદ્દેશ ન તો જનતા કે ન તો જનતાનો કોઈ વર્ગ છે, પરંતુ માત્ર એવા લોકોનો સમૂહ છે જે માત્ર એક જૂથ બનાવે છે અને જે સાંઠગાંઠ તેમને જોડે છે તે કોઈ સાંઠગાંઠ નથી જે તેમને જનતાનો એક વર્ગ બનાવે છે, તો ટ્રસ્ટ સામાન્ય જાહેર ઉપયોગિતાના કોઈ પણ ઉદ્દેશ્યની પ્રગતિ માટે નથી. અમે આ મંતવ્ય સાથે સહમત થઈ શકતા નથી. બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટની કલમ ૯ પૂરી પાડે છે:

"આ કાયદાના હેતુઓ માટે, સખાવતી હેતુમાં સમાવેશ થાય છે –

(૧) ગરીબી અથવા તકલીફમાંથી રાહત,

(૨) શિક્ષણ,

(૩) તબીબી રાહત, અને

(૪) સામાન્ય જાહેર ઉપયોગિતાના અન્ય કોઈ ઉદ્દેશની પ્રગતિ,

પરંતુ તેમાં એવા હેતુનો સમાવેશ થતો નથી જે સંબંધિત હોય –

((ક) માત્ર રમતગમત માટે, અથવા

(બી) ફક્ત ધાર્મિક શિક્ષણ અથવા પૂજા માટે.

કાયદાની કલમ ૧૦ પૂરી પાડે છે,

"કોઈપણ કાયદો, રિવાજ અથવા ઉપયોગ હોવા છતાં, જાહેર ટ્રસ્ટ રદબાતલ રહેશે નહીં, માત્ર એ આધાર પર કે જેની અથવા જેના લાભ માટે તે બનાવવામાં આવ્યું છે તે વ્યક્તિઓ અથવા ઉદ્દેશો અનિશ્ચિત અથવા અનિશ્ચિત છે.

સમજૂતી –

અભિવ્યક્તિ "જાહેર વિશ્વાસ"ને કલમ ૨(૧૩) માં વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે.૨(૧૩) જેનો અર્થ થાય છે જાહેર, ધાર્મિક અથવા સખાવતી હેતુ અથવા બંને માટે વ્યક્ત અથવા રચનાત્મક ટ્રસ્ટ અને તેમાં મંદિર, મઠ, વક્ફ, ધર્મદા અથવા અન્ય કોઈ ધાર્મિક અથવા સખાવતી હેતુ અથવા બંને માટે અને સોસાયટી નોંધણી અધિનિયમ, ૧૮૬૦ હેઠળ નોંધાયેલ ટ્રસ્ટનો સમાવેશ થાય છે.ધાર્મિક અથવા સખાવતી હેતુ માટે અથવા વ્યાખ્યાના સ્પષ્ટ શબ્દો દ્વારા બંને માટે ટ્રસ્ટ એ જાહેર ટ્રસ્ટ છે.અમે વિદ્વાન સહાયક ન્યાયાધીશ સાથે સહમત થવામાં અસમર્થ છીએ કે સાધુઓ, ધાર્મિક સાધુઓ અને નાગાબવાની સમાધિના મુલાકાતીઓ જનતાનો એક વર્ગ નથી.તેઓ સમાધિ માટે પૂજાનું સામાન્ય બંધન ધરાવે

છે.ટ્રસ્ટના લાભાર્થીઓ લોકોના નોંધપાત્ર વર્ગની રચના કરતી અને ચોક્કસ વર્ણનનો જવાબ આપતી વ્યક્તિઓની અનિશ્ચિત અને વધઘટ કરતી સંસ્થા છે, અને હકીકત એ છે કે તેઓ ધાર્મિક વિશ્વાસ અથવા ચોક્કસ ધાર્મિક સમજાવટની વ્યક્તિઓના સંપ્રદાયના છે તેનાથી આ બાબતમાં કોઈ ફરક પડતો નથી:મહાંત રામ સરૂપ દાસજી વિરુદ્ધ એસ. પી. સાહી¹(૧).આ મિલકત "સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓને"આશ્રય આપવા માટે નગરપાલિકાને સોંપવામાં આવી છે, અમારા મતે, હેતુ, કલમ ૨(૧૩) ના અર્થમાં ધાર્મિક અને સખાવતી છે., અધિનિયમ.

દાગાડુ ખુશાલે માત્ર ગુરુ નાગાબવાની સમાધીની મુલાકાત લેનારા લોકોના લાભ માટે ધર્મશાળાની જાળવણી માટે નગરપાલિકાને મિલકત સોંપી હતી અને ટ્રસ્ટ માત્ર ધર્મશાળાના નિર્માણ સુધી મર્યાદિત હતું તેવી દલીલ પણ કોઈ બળ ધરાવતી નથી.એક્સ્ટની શરતો. ૧૪ સ્પષ્ટ છે.ટ્રસ્ટ જમીન પર ઊભેલી ઇમારતો સુધી મર્યાદિત ન હતું, તે સમગ્ર મિલકત સુધી વિસ્તર્યું હતું.

નગરપાલિકાના વકીલ દ્વારા ઉઠાવવામા આવેલા બે પ્રક્રિયાગત વાંધાઓ પર વિચાર કરવાનું બાકી છે.એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે શંભુસિંહે એવી ઘોષણા માટે અરજી કરી હતી કે ટ્રસ્ટનો હેતુ સાધુઓ, સંતો અને ધાર્મિક સાધુઓને તાલોડામાં તેમના પ્રવાસ દરમિયાન આશ્રય આપવાનો અને નાગાબવાની સમાધીની જાળવણી અને સંભાળ રાખવાનો હતો, અને આદેશ

1(૧) [૧૯૫૯] પૂરક.(૨) એસ. સી. આર. ૫૮૩

માટે કે નાગાબાવા એટલે કે ધર્મશાળાની સમાધિને અડીને આવેલી તમામ જમીનો, જેમાં મ્યુનિસિપલ ઓફિસ હતી તે સમગ્ર ઇમારત, જોહરી પંચોના કબજામાં આપી શકાય, સહાયક ચેરિટી કમિશનરને તારણો આપવા માટે ખુદા ન હતા કે ટ્રસ્ટ માટે જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે. સમાધિમાં રસ ધરાવતી વ્યક્તિઓનો લાભ.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે એકવાર એવું જાણવા મળ્યું કે મિલકત જોહરી પંચોના લાભ માટે ન હતી, તો અરજી રદ કરવી જોઈતી હતી.અમે આ દલીલ સાથે સહમત થઈ શકતા નથી.કલમ ૧૯ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ હેઠળ, અને જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે કે નહીં તે નક્કી કરવા માટે સહાયક ચેરિટી કમિશનર માટે તે ખુદ્દું હતું, અને જો સહાયક ચેરિટી કમિશનરને સંતોષ થાય કે જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે, તો અરજદારો દ્વારા જે પણ દાવો કરવામાં આવે.સહાયક ચેરિટી કમિશનર જાહેર ટ્રસ્ટના અસ્તિત્વની જાહેરાત કરવા અને તેની નોંધણી કરવા માટે બંધાયેલા હતા.હેઠળ S.૧૯ બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ હેઠળ કરવામાં આવેલી અરજી પર નાયબ અથવા સહાયક ચેરિટી કમિશનર દ્વારા તપાસ શરૂ કરી શકાય છે.૧૮ અથવા જાહેર ટ્રસ્ટમાં રસ ધરાવતી કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા અથવા પોતાના પ્રસ્તાવ પર કરવામાં આવેલી અરજી પર.આસિસ્ટન્ટ ચેરિટી કમિશનર સમક્ષની કાર્યવાહી એક પક્ષની કાર્યવાહી નહોતી, અને શંભુસિંગ કોઈ વ્યક્તિગત રાહતનો દાવો કરી રહ્યા ન હતા.જાહેર ટ્રસ્ટમાં રસ હોવાનો દાવો કરતી વ્યક્તિ તરીકે ટ્રસ્ટની પ્રકૃતિની તપાસ શરૂ કરવાનો તેમને અધિકાર હતો.જો સહાયક ચેરિટી કમિશનરને જાણવા મળે કે જાહેર ટ્રસ્ટ અસ્તિત્વમાં છે, તો તેઓ તેમના તારણો

સાથે સુસંગત યોગ્ય ઘોષણા અને પરિણામી આદેશો કરી શકે છે.

આખરે એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે જિલ્લા અદાલતના નિષ્કર્ષ સામે કે કોઈ જાહેર ટ્રસ્ટ નથી, અને જો કોઈ જાહેર ટ્રસ્ટ હોય તો લાભાર્થીઓ જનતાના સભ્યો ન હોય, તો ચેરિટી કમિશનર હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી શકતા નથી, કારણ કે, એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, ચેરિટી કમિશનરની રચના કાયદા દ્વારા ન્યાયિક સત્તા દ્વારા કરવામાં આવે છે, અને તે કાર્યવાહીમાં વિવાદાસ્પદ વલણ અપનાવી શકતા નથી.અમે આ દલીલ પણ સ્વીકારી શકતા નથી.આ કાયદા હેઠળ ચેરિટી કમિશનરની સત્તાઓ કલમ ૩ માં જોવા મળે છે. તે અધિકારીને કાયદાની જોગવાઈઓ દ્વારા અથવા તે હેઠળ આપવામાં આવેલી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરવા અને ફરજો અને કાર્યો કરવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવે છે, અને રાજ્ય સરકાર પસાર કરે તેવા સામાન્ય અથવા વિશેષ આદેશોને આધિન, વહીવટની દેખરેખ રાખશે અને સમગ્ર રાજ્યમાં કાયદાની જોગવાઈઓનું પાલન કરશે.જો કલમ ૭૨ હેઠળ કોર્ટ દ્વારા પ્રતિકૂળ નિર્ણય લેવામાં આવે. અને જો તેને ઉચ્ચ અદાલતમાં અપીલ કરવાનો અધિકાર નકારવામાં આવે, તો તેના માટે તે મુશ્કેલ બનશે, જો તેનો મત હોય કે મિલકત જાહેર ટ્રસ્ટની મિલકત છે અને જો જિલ્લા અદાલત અન્યથા ચુકાદો આપે, તો કાયદાની જોગવાઈઓનું પાલન કરવું. ચેરિટી કમિશનરને અપીલમાં પક્ષકાર બનાવવામાં આવ્યા હતા, અને તેઓ જિલ્લા અદાલત સમક્ષ તેમના આદેશને ટેકો આપવા માટે હકદાર હતા.ચેરિટી કમિશનર મિલકતના યોગ્ય વહીવટમાં હોવાથી રસ ધરાવતી વ્યક્તિને તે કાર્યવાહીમાં

પ્રતિકૂળ નિર્ણય સામે અપીલ કરવાનો અધિકાર નકારી શકાય નહીં, જેમાં તે પક્ષકાર છે, તે આધાર પર કે તે તે દ્રષ્ટિકોણની સ્વીકૃતિ માટે વિનંતી કરી રહ્યો છે જેને તેણે તે કાર્યવાહીના પ્રારંભિક તબક્કે અર્ધ-ન્યાયિક સત્તા તરીકે જાહેર કર્યો હતો.

અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને ચેરિટી કમિશનરની તરફેણમાં ખર્ચ સાથે બરતરફ કરવામાં આવે છે.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.